

Bortset fra den fortsatte løbende registrering af eventuelle restancer m. v. afventer databehandlingen resultaterne af den endelige ligning. Det tilføjes, at den endelige ligning kan koncentrereres om de oplysninger, som ikke i forvejen er kendt gennem databehandlingen. A-skatteyderes indkomst- og skatteforhold vil således være kendt i det omfang, der korrekt er redegjort herfor ved arbejdsgivernes afregning af indeholdte beløb.

Resultaterne af den endelige skatteligning ophulles i hulkort og indsendes til maskinel behandling senest i begyndelsen af juni måned. Herefter kan de maskinelle beregninger af slutskatten finde sted, idet de foreløbige skatter ifølge registret samtidig modregnes. Der udskrives slutopgør til skatteyderne med detaljerede oplysninger om skattens beregning, og til myndighederne udskrives ligningslister samt kopier af slutopgørene. Af slutopgørene vil det fremgå, hvilke beløb der eventuelt skal erlægges i restskat eller tilbagebetales som overskydende skat.

Eventuelle restskatter kan for B-skatteyderes vedkommende opkræves ved optagelse i indbetalingskort for 2. halvårs rater af foreløbige B-skatter for det løbende indkomstår, mens der til A-skatteyderne udfærdiges indbetalingskort for restskatten. For eventuelle overskydende skatter udarbejdes udbetalingsmateriale, således at udbetalingen kan ske inden den 1. juli i det år, hvor slutskatten beregnes.

Der fortsættes i de følgende måneder med en maskinel betalingskontrol for restskatternes vedkommende efter samme retningslinjer som gældende for andre opgjorte tilvarsbeløb, eksempelvis B-skatterne. Det vil efter lignende principper være muligt for overskydende skatters vedkommende at tilrettelægge en maskinel kontrol af udbetalingerne.

Omkring 1. november udarbejdes maskinelt et endeligt afregningsgrundlag over for kommunerne, der modtager afregning af kommuneskat og kirkelige afgifter efter reglerne i forslaget § 64.

I det foregående er beskrevet det normale forløb vedrørende beskatningen for et givet indkomstår, men det må endvidere tages i betragtning, at der til stadighed vil opstå ændringer i det grundlæggende datamateriale, i art svingende fra ændrede stillingsbetegnelser til ændringer af væsentlig betydning for skattens beregning og opkrævning, således f. eks. det forhold, at en skattepligtig går over fra at være A-skatteyder til at være B-skatteyder. Alle sådanne ændringer registreres ved den løbende **åjourføring** af magnetbåndregistre, så disse til stadighed udviser den aktuelle situation, og hvor ændringen giver anledning dertil, udfærdiges der

maskinelt nyt materiale, som for eksempel nye B-skattebillerter og indbetalingskort. Impulserne til ændringers gennemførelse er vidt forskellige. Det kan således være et resultat af bearbejdningen af de unormale tilfælde, som de maskinelle anlæg udskiller, eller som skattemyndighederne på anden måde får kendskab til. Det kan være en følge af direkte henvendelser fra skatteyder til skattemyndighederne, men det kan også — som i det nuværende skattesystem — for en række ændringers vedkommende bero på henvendelser til folkeregistre. Forvaltningen af en kildeskatteordning vil derfor som tidligere nævnt kræve et snævert samarbejde med folkeregistre.

13. Budgetspørgsmål.

De skattesatser, hvorefter de foreløbige skatter skal betales, må ifølge sagens natur fastsættes før den periode begynder, hvori de foreløbige skatter skal erlægges. Det store flertal af skatteyderne benytter kalenderåret som indkomstår, og da den foreløbige skat skal svares i løbet af indkomståret, må skattesatserne således fastsættes før kalenderårets begyndelse. Det bemærkes i denne forbindelse, at forslaget § 88, stk. 2, indeholder regler om, hvorledes der skal forholdes med hensyn til skattepligtige, der anvender et andet indkomstår end kalenderåret. Skattesatserne må endvidere fastsættes på så tidligt et tidspunkt, at der kan tages hensyn til dem ved udfærdigelsen af skattekort og B-skattebillerter for den kommende forskudsbetalingsperiode. Af administrative grunde bør skattesatserne være de samme for hele indkomståret, ligesom hensynet til at opnå god overensstemmelse mellem de foreløbige skatter og slutskatterne taler afgørende for, at slutskatten beregnes efter de samme satser, som således er fastsat for de foreløbige skatter.

Da finansåret både i staten og i kommunerne løber fra 1. april til 31. marts, må det være en forudsætning for en eventuel kildeskatteordning, at statens og kommunernes budgetlægning og skatteudskrivning tilpasses til nyordningen. Under den nugældende ordning fastsættes skattesatserne umiddelbart før 1. april, d. v. s. på et tidspunkt, da man gennem den foreløbige ligning har fået et foreløbigt kendskab til beskatningsgrundlaget. Under en kildeskatteordning må skattesatserne derimod være fastsat på et tidligere tidspunkt, formentlig senest i oktober-november måned i året før forskudsbetalingsåret, hvorfor budgetlægningen og skatteudskrivningen må ske på et andet grundlag end nu. Dette indebærer, at de